

Undersøgelsen og mulig blive delagtig i den Erstatning, der maatte blive ydet.

Jeg beder undskylde, at jeg har maattet opholde mig noget længe ved dette Spørgsmaal, men hver Gang denne Skade, der efter nogles Opfattelse er sket paa Grund af Gennemgravningen ved Hvide Sande, efter andres Mening paa Grund af andre Omstændigheder, har været Genstand for Omtale, har det jo vist sig, at Lidenskaberne er komne noget i Bevægelse. Jeg har derfor gerne villet lægge Sagen saa klart frem som muligt. Det er en Selvfølge, at naar alle Oplysninger foreligger, vil Indenrigsministeren forhandle med Finansudvalget baade om selve Bevillingens Størrelse og om de Regler, hvorefter Erstatningen vil være at udbetale. Tager man da et andet Standpunkt end hidtil, ja, saa er man frit stillet paa det Tidspunkt. Jeg mener, man vil erkende, at Sagen er lagt saadan til Rette, at man bagefter kan tage hvilket Standpunkt, man vil, og i ingen Henseende præjudiceret ved det, som hidtil er foregaaet, eller ved den Undersøgelse, der bliver foretaget. Det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen), hvis anerkendende Udtalelser jeg glæder mig over, udtalte selv, at Ministeriet havde erkendt det nødvendigt at træde hjælpende til, og det ærede Medlem sagde — hvad jeg noterede med Glæde —, at det kunde han fuldt ud tiltræde. Men naar man bruger den Vending: at træde hjælpende til, har man i Virkeligheden erkendt, at det er Trangen, der skal være det afgørende. Jeg ved nok, at det ærede Medlem ikke just vil sige dette, naar han tiltræder Bemærkningen i Skrivelsen om det nødvendige i at træde hjælpende til; men selve dette, at det falder saa let for det ærede Medlem at sige, at Ministeriet jo selv har fundet det nødvendigt at træde hjælpende til, hvad han fuldt ud kan billige, er et Vidnesbyrd om, at det, naar det kommer til Stykket, ogsaa hos det ærede Medlem først og fremmest er Trangmomentet, som har været det til Grund liggende. Om man saa maaske kan sige, at Grænsen, 5,000 Kr., er for lav, er en Sag for sig; jeg skal gerne, hvis jeg til den Tid har noget med Indenrigsministeriet at gøre, gøre mit til, at man kan komme noget højere op — det afhænger jo i ikke ringe Grad af, hvor rundhaandet Rigsdagen vil være med Hensyn til den Bevilling, der bliver Tale om. Det skulde glæde mig, om man kan gaa højere end til 5,000 Kr., men jeg tror oprigtig talt, man vil blive

henvist til at tage noget Hensyn til de paagældendes Trang. Jeg ønsker i øvrigt ikke at drøfte dette Spørgsmaal videre; jeg har kun villet gøre Rede for, hvorfor der efter min Mening intet som helst er foregribet ved den Maade, hvorpaa Sagen hidtil er grebet an.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Med Hensyn til Ændringsforslagene har jeg kun at bringe Finansudvalget og den ærede Ordfører en Tak for, at Udvalget har tiltraadt alle de af mig stillede Ændringsforslag. Forskellige Samraad, der har været optaget paa Samraadslisten, giver mig derimod Anledning til at fremsætte nogle Bemærkninger. Den ærede Ordfører omtalte et af disse Samraad — angaaende Persontrafikken paa Frederiksberg —, ligeledes det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff). Det er rigtigt, som fremhævet af den ærede Ordfører, at der er indsendt adskillige Andragender fra Folk, som er interesserede i, at Persontrafikken bliver genoptaget paa Frederiksberg Station. Det er jo ganske særlig Frederiksberg By, der er interesseret i saa Henseende; men der er ogsaa indkommet Andragender om det samme fra Folk i Ballerup ved Frederikssund-Banelinien. Som jeg tidligere har udviklet her i Tinget, er Forholdet imidlertid det, at Statsbanerne har kviet sig ved at gaa ind paa at etablere Statsdrift mellem Frederiksberg Station og Vanløse Station, fordi man gik ud fra, at en saadan Drift ikke vilde kunne være lønnende, og tillige ud fra den Betragtning, at hvis man vilde optage en saadan Drift, maatte der søges en større Bevilling til nye Sikringsforanstaltninger paa Vanløse Station. Og med Hensyn til Spørgsmaalet om at optage Persontrafikken over Vigerslev—Roskilde, har jo Statsbanerne hævdet, at der var store tekniske Vanskeligheder i Vejen. Til Trods herfor har jeg dog adskillige Gange udtalt, at jeg fremdeles havde Spørgsmaalet under Overvejelse, og at det for mig staa saaledes, at det ligger indenfor Mulighedernes Grænser; at Persontrafikken bliver optaget, i alt Fald mellem Frederiksberg og Vanløse, hvor der ikke foreligger tekniske Vanskeligheder derfor. Hvorvidt det ogsaa kan lade sig gøre at indsætte Personvogne i Godstogene mellem Frederiksberg Station og Roskilde, kan jeg ikke sige noget bestemt om i dette Øjeblik. Det beror paa forskellige For-